benedicti p̄ris mei ꝑcipite r̄gnū qđ vo
bis ꝑatū ē Ad qđ nos ꝑducat ih̄s ⁊c̄

De mirabili errātiū reuocatiōe ⁊ afflictoꝝ pia cōsolatiōe C.cx.

Traianꝰ īpator regnauit in cuiꝰ
impio erat quidā miles noīe
Placidꝰ: q̄ erat mgr̄ milicie
ex ꝑte impatoris. Iste erat ī opibꝰ
misericordie valde assiduꝰ ꝫ tñ ꝑdo-
loꝝ cultui deditꝰ. Habebat autē vx-
orē eiusdē ritꝰ ⁊ mīe exñtē duosq; fili-
os ex ea ꝓcreaut q̄s iux̄ suā nobilita-
tē magnifice educari fecit. Et qꝛ mīe
opibꝰ sedule insistebat: ad viā veri-
tatis meruit illustrari. Quadā enī die
cū venacōi insisteret gregē ceruoꝝ re-
ꝑperit int̄ q̄s vnū ceteris specōsiorē ⁊
maiorē ꝯspexit q̄ ab alioꝝ societate
discedēs in siluā vastiorē ꝓsilijt. vñ
cū alij milites circa r̄liq̄s c̄uos occu-
pati eēnt Placidꝰ illū toto nisu inseq̄-
batur ⁊ ipsū cape nitebat̄ Quē cum
totis viribꝰ inseq̄ret̄: ceruꝰ tādē sup
quādā rupis altitudinē ꝯscēdit ⁊ pla-
cidꝰ appropiās q̄liter eū cape posꝫ in
aīo sedule cogitauit Qui cū ceruū di-
ligēt̄ inspiceret: ⁊ vidit īt̄ cornua eꝰ
formā sancte crucis supra solis clarita-
tē fulgētē ⁊ ymaginē Ihesu xp̄i qui
per os cerui sicut olim ꝑ asinā balaā
sic ei locutꝰ est dicēs O placide q̄d me
īseq̄ris? Ego tui g̃tia ī h̄ aīali appui
tibi. Ego sū xp̄s quē tu ignorās co-
lis. Elemosine tue corā me ascēderūt
Et ob h̄ veni vt ꝑ hūc ceruū quē ve-
nabaris ego q̄q; venarer te ipsū Alij
tñ dicūt ꝙ ipsa ymago q̄ int̄ cornua
c̄ui appuit h̄ v̄ba ꝓtulit. h̄ audiēs pla-
cidꝰ nimio terrore correptꝰ est De eq̄
in t̄rā cecidit. ⁊ post vnā horā ad se
rediēs de t̄ra surrexit ⁊ ait Reuela m̄
q̄d loqueris. sic credā in te Et ait xp̄s
Ego sū xp̄s placide. q̄ celū ⁊ t̄rā crea-
ui q̄ lucē oriri feci ⁊ a tenebris diuisi
qui tp̄a dies ⁊ ānos ꝯstitui q̄ hoīe; de
limo t̄re formaui q̄ ꝓpter salutē hūa-
ni gn̄is in t̄ris ī carne appui Qui cru-
cifixꝰ ⁊ sepultꝰ ⁊ t̄cia die r̄surrexi Au-
diēs h̄ placidꝰ iteꝝ ī t̄rā cecidit ⁊ ait
Credo dñe ꝙ tu es q̄ oīa fecisti. ⁊ q̄ er-
rātes cōuertis. Et dixit ad eū dñs. si cred̄
vade ad ep̄m cītatis ⁊ facias te bapti-
sari Cui placidꝰ Vis dñe vt h̄ eadē vx-
ori mee nūciē et filijs: vt ⁊ ipsi ꝑit̄ in
te credāt? Cui dñs. Nūcia illis vt ⁊ ipi
parit̄ tecū mūdē? Tu q̄ die c̄rstiā huc
venias vt tibi rursū appareā ⁊ q̄ fu-
tura sūt plenꝰ pandā. Cū ergo placi-
dꝰ domū venisꝫ ⁊ h̄ vxori in lecto re-
nūciasꝫ: exclamauit vxor eius dicēs
Dñe mi ⁊ ego alia nocte trāsacta vi-
di dicētē mihi. Cras tu ⁊ vir tuꝰ ⁊ fi-
lij tui ad me venietis Et nūc cognoui
ꝙ ipse est xp̄s. Perrexerūt ergo me-
dia nocte ad episcopuꝫ ciuitatis rome
qui eos cū gaudio magno baptiza-
uit. ⁊ placidū vocauit eustachiū. vx-
orē theosbitā Et filios eꝰ theosbitū ⁊
agapitū. Mane facto Eustachiꝰ sic
cōsueuerat ad venacionē ꝓcessit ⁊ ꝓ-
pe locū veniēs milites suos quasi sb̄
obtētu inuestigāde venacōnis disp̄-
sit. statīq; in loco formā p̄me visiōis
aspexit. cadēsq; in t̄rā in faciē suā. di-
xit. Supplico dñe vt manifestes que
ꝓmiseras ꝑuo tuo. Cui dñs Btūs es
eustachi q̄ accepisti lauacrū grē mee
qꝛ mō diabolū supasti Et mō eū q̄ te
deceperat cōculcasti. mō apparebit fi-
des tua. Dyabolꝰ enī eo ꝙ ipsū dereli-
q̄sti. cōtra te seuiet ⁊ varijs moīs ar-
mat̄ Optꝫ enī te multa sustinere vt
accipias coronā victorie Oportet te
multa pati vt de alta seculi vanita-
te humilieris ⁊ rursus spūalibꝰ diui-
tijs exalteris Tu ergo ne deficias nec
ad gloriā pristinā r̄spicias qꝛ ꝑ tēp-
tacōes oportet te alterum Job demō-
strari sed cū humiliatꝰ fueris veniā
ad te ⁊ in gloriā pristinā te restituā
Dic ergo m̄ si tēptacōnes mō vis sus-
tinē aut ī fine vite tue? Dicit ei eusta-
chius. Dñe si oportet ita fieri mō iu-
be tēptacōnē accedere sed v̄tutē pati-
entie tribue. Cui dominus. Fortes
estote qꝛ g̃tia mea custodiet animas

vestras Sicq; dñs in cēlū ascēdit ⁊ eu-
stachiꝰ domū rediēs: hec vxori sue nū-
ciauit. Pꝰ paucos igit dies mors pe-
stifeā cūctos ꝟuos ⁊ ācillas eꝰ īuasit
et vniūsos occidit Deinde pꝰ alios di-
es oēs eq̄ ⁊ oīa eꝰ pecora sbito interie-
rūt Quidā āt scelestes eiꝰ depdatōez
vidētes ꝑ noctē in domū eiꝰ irruētes
cūcta q̄ reperūt asportauerūt ⁊ totā
domū auro ⁊ argēto ⁊ rebz aliis spo-
liauerūt. Et ipse cū vxore sua ⁊ filijs
grās deo agēs nocte nudus aufugit
Qui ruborē verētes egiptū ꝑgebant
tōq; eiꝰ possessio ꝑ rapinā maloꝝ ad
nihilū est redacta. Rex āt totusq; se-
natꝰ ꝑ magistro militū taz strēnuo
multū dolebāt eo q̄ nullū indiciū de
eo repire poterāt. Cū āt iter agerent
appropinq̄uerunt mari ⁊ inueniētes
nauī: in ea nauigare ceperūt Vidēs āt
dñs nauis vxorē eustachij q̄ pulchr̄
esset nimis: ipsā hr̄e desiderauit Cū ꝟo
trāsfretassent naulū ab eis exigebat
nō hn̄tibz illꝰ vñ soluerēt iussit ꝑ nau-
lo retinē vxorē volensq; eā secū hr̄e.
Qd ut eustachiꝰ audiuit nullatenꝰ
ꝯsentire voluit Eo ꝯtradicēte iniuit
dñs nautis suis ut eū in mare p̄cipi-
tarēt ut sic vxorē suā hr̄e posset Qd cū
eustachiꝰ ꝯperisset vxorē eis tristis re-
liq̄t ⁊ duos infātes accipiēs ingemi-
scēs ibat dicēs. Ve m̄ ⁊ vobis q̄r mat̄
vestra alienigene maito tradita est
ꝑueniensq; ad q̄ndam fluuiū ꝓpter
aq̄ꝝ habundātiam nō est ausus cuz
duobz filijs flumē ꝑtrāsiē sed vno cir-
ca ripā flumīs relicto alteꝝ trāspōr-
bat. Qui cū fluuiū trāsfretasset illum
infantē quē baiulauerat sup t̄rā po-
suit ⁊ ad accipiendū aliū festinauit.
Cū āt circa mediū fluminis ꝑuenisset
ecce lupꝰ ꝯcitus venit: ⁊ infantē quez
deposuerat rapiēs in siluā fugit Qui
de eo desꝑatus ad aliū festinauit Sed
cū abiret: leo aduenit ⁊ alteꝝ infātē
rapuit ⁊ abscessit vñ eū seq̄ nō valēs
cū esset in medio fluminis cepit plan-
gere ⁊ capillos suos euellē. volēs se ī
aquā ꝓicere. nisi ipsū dīna ꝓuidētia
ꝯseruasset Pastores āt vidētes leonē
pueꝝ vnū pōrntē: eū cū canibz insecu-
ti sūt. Per dīnā āt dispēsatōez leo pu-
erū illesū abiciēs recessit Quidā insu-
ꝑ aratores pꝰ lupū clamātes de eius
faucibz aliū pueꝝ incolumē liberarūt
Vtriq; vō pastores ⁊ aratores de vno
vico fuerūt ⁊ penes se pueros nutrierūt
Hoc aūt eustachiꝰ nesciebat. Sz me-
rens ac plorās ibat dicēs Heu m̄. q̄r
añ ut arbor pollebā: sed mō penitus
nudatꝰ sū. Heu m̄. q̄r multitudīe mi-
litū circūdari solebā. sed mō solus re-
manēs: nec filios sū ꝯcessus hr̄e Me-
mini dñe te mihi dixisse. Quia opor-
tet te tēptari sicut iob Ecce plusq̄ iob
aliq̄d in me fieri vides. Ille eī etsi oui-
bz nudatus fuerit tñ stercus habuit
sup q̄ sedere potuit. Mihi āt nihil ho-
rū remāsit. Ille amicos sibi ꝯpatien-
tes habuit Ego feros habui in ami-
cos q̄ filios meos rapuerūt. Illi vx-
or ē relicta a me ꝟo ablata Da req̄ez
dñe tribulatōnibz meis ⁊ pone custo-
diā ori meo. ne declinet cor meū in ver-
ba malitie ⁊ eijciar a facie tua. Hijs
dictis cū lacrimis ad q̄ndā vicū abijt
⁊ data sibi mercede agnos illoꝝ ho-
minū ꝑ annos. xv. custodiuit. Filij
aūt eius in altero vico sunt educati.
Nec se fratres eē sciebāt. Dñs āt na-
uis vxorē eustachij ꝯseruauit. nec eā
ille alienigena cognouit Sed potius
eā intactā dimittēs vitā finiuit. Im-
ꝑator aūt ⁊ ꝓpl̄s romanus plurimū
ab hostibz molestabat et recordatꝰ
placidi q̄ strenue ꝯtr̄ eos dimicasset
de eius sbita mutatōe pluries trista-
bat. direxitq; multos milites ꝑ diu-
sas mūdi ꝑtes. ꝓmittens om̄ibz qui
eū inuenirēt multas diuitias ⁊ hōres
Quidā āt ex militibz q̄ aliq̄ndo pla-
cido ministrauerāt ad ipsū vicū in q̄
degebat venerunt q̄s placidꝰ de agro
venit ꝯsiderās: eos ex incessu ꝓtinus
recognouit ⁊ ingemiscendo ꝑturbari
cepit cogitās dig̃tatē quā olim ha-
buit ⁊ in corde suo dixit Dñe sic istos
q̄ aliq̄n mecū fuerūt pret̄ spem nunc

vidi da ut ꝯiugez meā videre possim
nā de filijs scio ꝙ a feris ꝯmesti sunt.
Venit em̄ ad eū vox dicēs. Cōfide Eu
stachi qꝛ cito honorē tuū recuperabis
a filios a vxorē recipies. Cū igit̄ mili
tibz obuiasset ipē eū minime cognoue
runt. Cumqꝫ eū salutassent q̄sierunt
si aliquē pegrinū nōie placidū cū vx
ore et cū duobz filijs cognoscēt. Ille
aūt se nescire ꝓfessus est ad p̄ces tn̄
eius in hospitiū diuertert̄ et eustachi
us eis seruiebat a recolens p̄stinum
statū suū lacrimas ꝯtinē nō poterat
Egressus aūt foras faciē suā lauit a
iterꝝ rediēs eis seruiebat. Illi vo cōsi
derātes adinuicē dixert̄. q̄ simil̄ est
hic hō illi quē q̄rim⁹ Et rn̄dēs alter
dixit. Valde sil̄is est. Consideremus
igit̄ si habet signum cycatricis in ca
pite: quod sibi in bello accidit ipē vo
est Et respiciētes a signū videntes ip
sum esse quē q̄rebant ꝓtinus cogno
uerūt a insilientes a osculantes eum
de vxore sua a filijs sciscitati sūt. Qui
dixit eis ꝙ filij mortui essent et vxor
detenta. Vicini āt oēs ad spectaculū
ꝯcurrebant. Dū milites virtutē a pri
mā gloriā narrabāt: tūc p̄ceptū im
paratoris milites ei exposuerūt a opti
mis vestimētis ipsū induerūt Post
iter. xv. dierꝝ ad impatorē venerūt.
Qui ei⁹ aduentū audiēs eidē ꝓtinus
occurrit a in oscula pacifica eius ruit
Narrauit om̄ibz p ordinē cūcta q̄ si
bi acciderāt. statīz ad magisteriū mi
litie trahit̄ a idē officiū qd̄ habueāt
p̄us exercere ꝯpelli² q̄ numeratis mi
litibz a paucos ꝯtra hostes eē cogno
scens iussit tirones colligere p om̄s
cītates a vicos. Cōtigit āt a illā t̄rā
describi in q̄ filij sui educati fuerāt vt
darēt duos tirones. Vniūsi āt ei⁹ lo
ci incole illos duos iuuenes tāq̄ pre
ceteris aptiores magistro militū ꝯsi
gnauerunt Vidēs g̊ illos duos iuue
nes elegātes a morꝝ honestate ꝯposi
tos cum sibi plurimū placuissent int̄
primos in acie ordinauit a sic ꝓfect⁹
ad bellū sb̄iectis hostibz exercitū suū

tribz diebz in q̄dā loco vbi vxor sua
hospita manebat req̄escere fecit. vbi
hospitati sūt ignorātes tn̄ ꝙ mater
sua esset et sedētes circa meridiē et mu
tuo cōfabulātes exponebant sibi in
uicē de infantia sua. Mater vo econ̄
sedens q̄ ipsi referebāt attenti⁹ audi
ebat. Dixit maior minori. Ego dū in
fans essem: nihil recolo nisi ꝙ pater
meus magister militū erat et mater
mea valde speciosa. Duosqꝫ filios ha
buit scz me et aliū minorez me. Qui
etiā ipse valde speciosus erat. Accipi
entesqꝫ nos pentes nostri egressi st̄
de domo nocte. ingressiqꝫ nauem ne
scio quo eūtes. Cūqꝫ āt de naui egre
deremur: mater nostr̄ quō nescio in
mari relicta est. pater noster portās
nos duos: pgebat flens. pueniēsqꝫ
ad q̄ndam fluuiū trāsiuit cū frē meo
minore a me sup ripā flumīs reliq̄t.
Cū aūt reūteret̄ ut me accipet: lup⁹
venit a illū infantē rapuit a añq̄ ad
me appropinq̄ret. leo de silua exiens
me rapuit a in siluā duxit. Pastores
vo me de ore leonis eripuerunt et nu
tritus sum in illa possessione in qua
et ipse scis et nō potui scire q̄d factuz
sit de patre meo. neqꝫ de fratre. Audi
ens hec minor frater cepit flere a di
cere. Per deum ut audio frater tuus
ego sum. Quoniā q̄ me educauerūt
mihi dixert̄ quō me eruerunt de fau
cibz lupi Et in amplexibz ruētes oscu
labant̄ se inuicē a fleuerūt. Audiēs h̄
mater eorꝝ et ꝯsiderās ꝙ euentū suuz
ita feriatī dixissēt diu apd̄ se tractauit
si filij sui essēt Altera āt die magistrꝝ
militū adijt et interpellauit dicens.
Depcor te dn̄e ut me ad patriā tuaz
pduci iubeas. Ego sū de t̄ra romano
rum a hic pegrina sū. Hec dicens vi
dit in eo signa mariti sui. Et euz cog̊
scens cū se iam continere non posset ꝓ
cidit ad pedes ei⁹ a ait Precor te dn̄e
ut m̄ exponas p̄stinā vitā tuā. puto
em̄ ꝙ tu sis placidus magister mili
tum q̄ alio nomine eustachius nūcu
pat̄ quē saluator ꝯūtit q̄ talē a talē

temptationē sustinuit cui vxor que
ego sū in mari ablata fuit q̄ tñ ab oī
corrupcōe ꝑuata sū. Qua duos fili
os agapitū ⁊ theosbitū habuit Au-
diēs h̄ eustachius ⁊ ipsā diligēt cō
siderās vxorē suā esse r̄cognouit ⁊ la
crimas p̄ gaudio fudit. Ipsā oscula
t9 ē glorificās deū q̄ ꝯsolat̄ afflictos
Tūc dixit ei vxor sua. Dñe vbi sūt fi
lij nostri? Qui r̄ndit. A feris capti sūt
Et exsposuit ei qūo eos ꝑdidit Et il
la. Gratias agamus dño: puto enī
vt quēadmodū de9 donauit nobis vt
inuenirem9 nos īuicē: Dabit eciā re
ꝯgnoscē nobis filios nr̄os At ille Di
xi tibi ꝙ a feris deuoāti sūt. Cui illa.
Hesterna die sedēs i orto audiui du
os iuuenes sic ⁊ sic suā īfātiā exponē
tes credo ꝙ sint filij nr̄i. intr̄oga eos
et dicēt tibi. Cōuocās autē eustachi
us eos ⁊ audiēs ab eis īfātiā suā re
cognouit ꝙ filij sui erāt. Et āplectē-
tes eos ipse ⁊ mr̄ sup eoꝝ colla pluri
mū fleuerūt ⁊ crebrius eos osculabāt̄
Oīs aūt exercit9 plurimū gaudebat
de inuētione eoꝝ ⁊ de victoria barba
roꝝ Cū igit̄ redirent cōtigit iā traia
nū obijsse ⁊ successisse ei peiorē ī scele
rib9 noīe adrianū. Qui pro victoria
obtēta ⁊ inuētōe vxoris ⁊ filioꝝ mag
nifice eos suscepit ⁊ magnū cōuiuiū
ꝑparauit Altera autē die ad tēplum
ydoloꝝ ꝓcessit vt ibi sacrificaret pro
victoria barbaroꝝ Vidēs autē īpator
ꝙ eustachius nec ꝓ victoria nec ꝓ in
uēcōne suoꝝ sacrificare vellet horta-
bat̄ vt sacrificiū ꝑmolaret Cui eusta
chius. Ego xp̄m deum colo ⁊ illi soli
ꝑuio ⁊ sacrifico. Tūc impator ira re-
plet9 ipsū cū vxore ⁊ filijs in harena
statuit ⁊ leonē ferocē ad eos dimit
ti fecit. Accurrēs v̄o leo ⁊ dimisso ca
pite q̄si eos adorās ab eis hūilit̄ r̄ces
sit. Tūc īpator bouē ereū incēdi fecit
⁊ eos ibidē viuos immitti mādauit
Orātes igit̄ sācti ⁊ se dño cōmēdātes
bouē intrātes ibidē dño spiritū reddi
dert̄. Tercia autē die de boue sūt corā
impatore extracti ita penitus intac
ti īuēti sūt ꝙ nec capillos nec quicq̄
eoꝝ vapores incēdij aliq̄ten9 cōtige-
rūt Xp̄iani v̄o eoꝝ corpora tulerūt ⁊
in loco celeberrimo recōdentes ibidē
oratoriū cōstruxerūt. Passi sūt autē
sb̄ adriano q̄ r̄gnare cepit c̄ca ānos
dñi. xx. kalendas nouēbris vl̄ scd̄m
quosdā xij. kalendas octobris.

Karissimi. iste impator est dñs
noster ih̄s xp̄s. Placid9 p̄t dici
q̄lib3 h̄o mūdan9 in vanitatib9 secu-
li occupat9 q̄ ꝑgit ad venandū ea q̄
sūt mūdana cū militib9 suis .i. q̄nq3
sēsib9 Tādē venit ad gregē c̄uoꝝ in q̄
b9 multū delectat̄. Cerui isti q̄ sūt in
uēti: sūt visus audit9 ⁊c̄l: v̄ba detra
ctoria ⁊ vana ⁊ sic de alijs sēsib9 exte
rioribꝰ. Sꝫ attēdat̄ ꝙ c̄u9 pulchr̄or cu
curr̄t ⁊ r̄cess̄t a societate alioꝝ quē to
to conamine īseq̄bat̄ placid9 Ceru9
ille est ratio q̄ est optima potētia aīe
quā h̄o tenet̄ toto conamine in ōni-
b9 operibus sequi. si desiderat habe-
re vitā beatā. Ceru9 ille ascendit ri-
pam. Ripa est iusticia siue rectitudo
quaꝫ ratio semper diligit ⁊ infra cor
nua ratōnis vidit ymaginē crucifixi
Cornua sūt lex antiq̄ ⁊ noua. In le
ge antiqua bene prophetisatū erat a
multis de aduētu christi ⁊ de ei9 mor
te In lege noua clare videre possum9
quomodo. ⁊ qua morte pro nostra
salute mortuus est. Ideo ceruus ille
bene dicit vt mūdū despiciamus ⁊ ea
que in mundo sūt vt sequamur vesti
gia xp̄i sic̄ fecit placidus. Sed posses
dicere. Libēter essē instructus. quo
modo vestigia christi debeā sequi Ec
ce exēplū ī isto beato eustachio. Pri
mo renuncia vxori ⁊ filijs. Vxor illa
que est speciosa valde: est anima tua
ad dei similitudinē creata. que semp
est parata christo obedire si caro ei
cōsentiat. Duo filij ꝑuuli sunt volun
tas ⁊ op9 qui sūt ꝑuuli quādiu ho
mo permanꝫ deo cōtrarius Vñ primo
oportet per penitentiam in terrā ca
dere. Deinde omnia temporalia a te
repellere. si nō opere tamē voluntate

Hoc est sic intelligendū. q̃ sp̃ deum omnibꝫ p̃ponas. Post hꝰ placidꝰ surrexit et cū vxore a filijs nocte nauē intrauit. Sic tu carissimē surge p cōtritōem cū bona voluntate a bonis opibꝫ a intra nauē scē eccle a dꝰ in omnibꝫ erit tibi propicius. Magister nauis ē p̃latus q̃ libēter nos retinēt. Sed vxorē nrāꝫ. v. aiam habꝫ tenē in ōmis p̃ceptis. Et si ōtigat hoīem vagari ex nauē ecclesie amittē p̃t duos filios scꝫ voluntatē bonaꝫ a bonū opus q̃ pus huit erga deū. Sic placidus fecit. Placidꝰ intrauit fluuiū a infantes portauit et lupus vnū cepit a leo aliū. P fluuiū mūdū intelligē debemꝰ p leonē dyabolū. p lupū p̃priā carnē. Dyabolus rapit a corde hois bona voluntatē. Caro bonū opus. Ratio dicit. bonū ē ieiunare in bonis opibꝫ vigilare. Caro dicit. Melius ē bn̄ comedere a suauiter dormire. Qd g̃ est faciēdū? Si illa duo ablata fuerūt ab hoīe. s. hō voluntas et opus meritoriū certe pastores a aratores hnt cū camibꝫ viriliter seq̃. Pastores isti st̃ ofessores discreti. q̃ hnt nos dirigēa a via p̃ditōnis deducē. Aratores sūt p̃dicatores q̃ hnt tra cordis nū p sacrā scp̃turā arare. spinas pctōrū euellē et virtutes inserere vicia extirpare a p oseqns hoīes in fuitio dei nutrire. Ita q̃ sint duo in vna ātate scꝫ in vna dilectōea cordia a caro spiritui nō ōtradicat. Tūc rex misit ad q̃rēdū placidū. Sic dꝰ misit p̃ p̃ziarchas ad hoīes. sed ōp̃hetas. Sꝫ hō nolebat fateri eos ōgscē donec vēit filiꝰ dei a nos suo p̃cioso sāguine redemit. Jō iustū ē ut hospiⁿ domꝰ nrē fit mūdū p opa meritoria in q̃ nō sit pctm̄. Et sic apparebit vxor mūda a spēosa. s. aia cū duobꝫ filijs. v. cū voluntate p̃ardeo sp̃ fuiēdo p opa mīe. Et videas q̃ signū hēas p qd̃ poterit cognōscī sic placidus huit. Signū iudꝫ ē dilectio dei a p̃ximi ut deū sup oia diligas a p̃ximū sic teipsū. Et sic poterit fieri magīstꝫ oim sensuū eos recte dirigēdo. Et sic p martiriū maceātōis ad vitā et nam puenire. Qd nobis. etc.

De custodia a circūspectōe hōnda ad gregē omissum. Capitulum. cxi.

Ovidā nobilis q̃ndā vaccā cādida dā huit quā multū dilexit p̃ter duo. Prīo q̃ cādida erat. Secdō q̃ in dādo lac habūdauit. Nobilis ille pre mimio amoē ordinauit q̃ vacca duo cornua aurea huit a intrē se cogitauit cui posset vaccā ad custodiēdū dimittē. Erat em tūc tpis q̃dā hō nōie argꝰ q̃ verax in omnibꝫ erat a cētū oculos hēbat. Nobilis iste nūciū ad argū misit ut sii dilatōe vlteriori ad eū vēiret. Qui cū vēisset ait. Vaccam meā cū cornibꝫ aureis tue custodie cōmitto a si bn̄ custodierit te ad mgnas diuitias p̃mouebo. Si vero cornua fuerūt ablata: more moriere. Argꝰ vero vaccā cū cornibꝫ recepit a secū duxit. singulis diebꝫ cū ea ad pascua p̃rexit eā diligēter custodiuit a de nocte eā domⁿ reduxit. Erat q̃dā hō cupidꝰ nōie mercurius sbtilis valde ī arte musicali q̃ miro mō vaccā hīe cupiebat sepe ad argū vēit ut p̃ce vel p̃cio cornua ab eo obtinēt. Argꝰ tenēs in mānibꝫ baculū pastoralē q̃ se in tra fixit a ait baculo in psōa dn̄i sui. Tu es dns meꝰ nocte ista ad castra tua vēiā tu dicis m̄ vbi ē vacca cū cornibꝫ. ego rndeo. Ecce vacca sii cornibꝫ. me ei dormiēte latro q̃ dā cornua abstulit. Tu dicis. O miser nōne c. oculos hēs: quō eāt q̃ oēs dormirēt a latro cornua abstulit? Hoc est mēdaciū. Et sic ero filiꝰ mortis. Si dicā vēdidi: filiꝰ ero dno meo. Deinde ait mercurio. P gē viā tuā q̃ mihi obtūebis. Mercuriꝰ recessit. a altera die cū arte musicali a suo instīo vēit. Qui cū vēisset incepit cū argo more histrionico fabulas dicē a plerūq̃ cātare q̃ usq̃ duo oculi argi incepēt dormire. Deīn ad cātū illiꝰ duo alij oculi dormitauerīt a sic deīcepsⁿ vnūsi sopnū capent. Qd cnēs mercuriꝰ: caput argi

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf